2025/2402

1.12.2025 г.

РЕШЕНИЕ (ЕС) 2025/2402 НА КОМИСИЯТА

от 28 ноември 2024 година

относно данъчни становища SA.38374 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) — Нидерландия, предполагаема помощ за Starbucks

(нотифицирано под номер C(2024) 8566)

(само текстът на английски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като прикани заинтересованите страни да представят мненията си ([1]) и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

(1) Starbucks Coffee EMEA bv (по-долу „Starbucks Coffee BV“) и Starbucks Manufacturing EMEA bv (по-долу „SMBV“) са дружества, които се контролират непряко от Starbucks Corporation. Последното дружество е установено в Съединените американски щати и служи като седалище на групата. Starbucks Corporation и всички дружества, контролирани от тази корпорация, колективно се наричат по-долу „Starbucks“ или „групата Starbucks“.

(2) С писмо от 30 юли 2013 г. Комисията поиска от органите на Кралство Нидерландия („Нидерландия“) да предоставят информация относно практиката на държавата в областта на данъчните становища и относно всички данъчни становища, свързани със Starbucks Coffee BV и SMBV.

(3) С писмо от 2 октомври 2013 г. нидерландските органи представиха на Комисията поисканата информация, включително предварителното споразумение за ценообразуване ([2]), ([3]), сключено през 2008 г. между нидерландската данъчна администрация и Starbucks Coffee BV, както и предварителното споразумение за ценообразуване, сключено през 2008 г. между нидерландската данъчна администрация и SMBV (по-долу „ПСЦ със SMBV“), и подкрепящи документи. Подкрепящите документи включват по-специално доклад относно трансферното ценообразуване от 2007 г., който е в основата на двете искания за ПСЦ (по-долу „доклад относно трансферното ценообразуване от 2007 г.“) и обмен на информация между, от една страна, нидерландската данъчна администрация и, от друга страна, данъчния консултант на Starbucks Corporation (по-долу „данъчния консултант“), действащ от името на Starbucks Coffee BV и SMBV. Нидерландските органи също така представиха на Комисията, като част от подкрепящите документи, ПСЦ, сключено между нидерландската данъчна администрация и Starbucks Coffee BV и SMBV през 2001 г.

(4) След предварително разследване на 11 юни 2014 г. Комисията реши да открие официална процедура по разследване в съответствие с член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (по-долу „ДФЕС“) относно ПСЦ със SMBV на основание, че това ПСЦ би могло да представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС (по-долу „решението за откриване на процедурата“) ([4]). С писмо от 16 юли 2014 г. нидерландските органи представиха своето мнение относно решението за откриване на процедурата.

([1]) ОВ C 460, 19.12.2014 г., стр. 11.

([2]) В настоящото решение на Комисията термините „данъчно становище“ и „ПСЦ“ се използват като синоними.

([3]) Предварителното споразумение за ценообразуване е споразумение между данъчна администрация и данъкоплатец относно прилагането на данъчното право по отношение на (бъдещи) сделки. В предварителното споразумение за ценообразуване се определя подходящ набор от критерии (например метод, елементи за сравнение и подходящи корекции по тях, отправни хипотези за бъдещи събития), за да се определят цени, отговарящи на принципа на сделката между несвързани лица, за вътрешногрупови сделки за определен период от време преди извършването на тези сделки. Данъчно задълженото лице инициира формално сключването на предварително споразумение за ценообразуване.

([4]) ОВ C 460, 19.12.2014 г., стр. 11.

(5) На 19 декември 2014 г. решението за откриване на процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*. Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си относно решението за откриване на процедурата.

(6) С писмо от 16 януари 2015 г. Starbucks представи мнението си относно решението за откриване на процедурата. Мнения относно решението за откриване на процедурата бяха представени и от Нидерландската асоциация на данъчните съветници (De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs, по-долу „NOB“), Съюза на нидерландските предприятия и Нидерландския християнски съюз на работодателите (Verbond van Nederlandse Ondernemingen & Nederlands Christelijk Werkgeversverbond, по-долу „VNO-NCW“), данъчните консултанти на ATOZ в Люксембург, Oxfam International и Австрийската търговска камара (Bundesarbeitskammer Österreich, по-долу „BAK“).

(7) С писма от 20 и 26 март 2015 г. нидерландските органи представиха мнения относно коментарите на трети страни във връзка с решението за откриване на процедурата.

(8) На 21 октомври 2015 г. Комисията прие Решение (ЕС) 2017/502 на Комисията ([5]) за приключване на официалното разследване относно ПСЦ със SMBV. В това решение Комисията установи, че това ПСЦ представлява помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, която е несъвместима с вътрешния пазар и е неправомерно приведена в действие от нидерландските органи в нарушение на член 108, параграф 3 от ДФЕС. На Нидерландия е наредено да възстанови сумата на несъвместимата и неправомерна помощ, получена от SMBV.

(9) На 24 септември 2019 г. Общият съд отмени Решение (ЕС) 2017/502 в своето решение по делото *Starbucks* ([6]), но остави решението за откриване на процедурата незасегнато. Решението влезе в сила.

(10) Поради това Комисията трябваше да преразгледа ПСЦ със SMBV.

(11) На 23 декември 2020 г. Комисията поиска допълнителна информация от нидерландските органи относно функциите, активите и рисковете, свързани с дейностите на SMBV в Нидерландия през разследвания период.

(12) По искане на Постоянното представителство на Нидерландия, отправено към Съюза на 22 януари 2021 г., Комисията организира заседание за обсъждане на искането на Комисията за допълнителна информация от 23 декември 2020 г.

(13) На 18 март 2021 г. нидерландските органи отговориха на искането за допълнителна информация на Комисията от 23 декември 2020 г.

(14) На 29 април 2021 г. се проведе среща между Комисията и представители на SMBV и на нидерландските органи за обсъждане на тези отговори.

(15) Поради това официалното разследване на разглежданото данъчно становище все още не е приключило и трябва да бъде приключено.

2. **ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА**

2.1. **Получателят на помощта**

(16) Получател на помощта е SMBV, дъщерно дружество на групата Starbucks, учредена в Нидерландия. Групата Starbucks се състои от Starbucks Corporation и всички дружества, които се контролират от тази корпорация. Starbucks Corporation е седалището на групата Starbucks. Седалището на Starbucks Corporation е разположено в Сиатъл, Съединени американски щати („САЩ“).

(17) Групата Starbucks се занимава с печене, предлагане на пазара и търговия на дребно с висококачествено кафе и извършва дейност в 65 държави. Дружеството закупува и пече различни видове кафе, които се продават паралелно с приготвяни на място кафе, чай и други напитки и пресни храни в заведения, управлявани от дружеството. Според годишния отчет на групата Starbucks за 2014 г. групата Starbucks предлага разнообразие от кафета и чайове и лицензира своята търговска марка чрез други канали, като например лицензирани магазини, магазини за хранителни продукти и договори за доставки в сектора на ресторантьорството. През 2014 г. групата Starbucks е отчела нетни

([5]) Решение (ЕС) 2017/502 на Комисията от 21 октомври 2015 г. относно държавна помощ SA.38374 (2014/C ex 2014/NN), приведена в действие от Нидерландия в полза на Starbucks (ОВ L 83, 29.3.2017 г., стр. 38, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2017/502/oj).

([6]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669.

приходи в световен план в размер на 16 448 милиона щатски долара, като печалбата след облагане с данък възлиза на 2 067 милиона щатски долара.

(18) Субектите от групата Starbucks — Starbucks Coffee BV и SMBV — плащат данъци в Нидерландия като част от фискална група. Поради това те подават една единствена данъчна декларация като един субект.

(19) SMBV е дружество за печене на кафе, което извършва дейност от 2002 г. Неговата пекарна в Амстердам е единствената такава извън САЩ. SMBV се снабдява със зелено кафе на зърна от швейцарско дъщерно дружество на групата Starbucks, Starbucks Coffee Trading Company SARL, което купува това зелено кафе на зърна в полза на цялата група Starbucks и нейните независими лицензополучатели. Предвиденото за пазарите в ЕБИА кафе на зърна след това се пече и пакетира в Нидерландия.

(20) SMBV лицензира интелектуална собственост за печене на кафе (по-долу „ИС“) от Alki Limited Partnership (по-долу „Alki LP“) — дъщерно дружество на групата Starbucks, учредено в Обединеното кралство, което непряко контролира SMBV — което е необходимо за производствените процеси на печене и за доставката на печено кафе на зърна на заведенията. В замяна SMBV плаща на Alki LP лицензионно възнаграждение. Съгласно условията на споразумение за печене на кафе между Alki LP и SMBV Alki LP действа като принципал за региона ЕБИА и поема всички рискове за дружеството за продажбата на продуктите и разходите за загуби, понесени в резултат на дейностите по производство, продажба, транспорт и складиране.

(21) Съгласно условията на споразумението за поделяне на разходите Alki LP трябва да заплаща на Starbucks Corporation лицензионно възнаграждение за знанията в областта на печенето на кафе, такси за обслужване във връзка с услугите, предоставяни от Starbucks Corporation на Alki LP, както и плащания за поделяне на разходите за разработването на определени нематериални активи.

(22) Като собственик на европейското съоръжение за печене на кафе на Starbucks SMBV трябва да гарантира, че се използва правилно оборудване, че се извършват правилните процеси и че печените зърна се произвеждат в съответствие със спецификациите, предоставени от Alki LP в споразумението за печене на кафе. Съгласно това споразумение SMBV е собственик на зеленото кафе на зърна, което закупува от определени или одобрени от Alki LP доставчици. SMBV гарантира, че към момента на доставката до производственото съоръжение продуктите отговарят на спецификациите на Alki LP, и SMBV е длъжно да замени незабавно всички количества дефектно или неотговарящо на спецификациите зелено кафе на зърна за своя сметка. При все това Alki LP поема рисковете, свързани със загуби, причинени от производството, продажбата, транспорта, съхранението, преработката или използването на кафето на зърна, и трябва да обезщети SMBV при наличие на искове за обезщетение, свързани с продукта.

(23) Нито Alki LP, нито неговите партньори разполагат с щатен персонал за изпълнението на ролята на принципал съгласно споразумението за печене на кафе. Според информацията, предоставена от групата Starbucks в рамките на официалната процедура по разследване, Alki LP изпълнява ролята си чрез насоките, експертния опит и необходимите функции, предоставени от субектите от групата Starbucks в САЩ съгласно споразумение за поделяне на разходите.

(24) Alki LP се счита за прозрачен субект за целите на данъчното облагане в Нидерландия и следователно не подлежи на облагане с корпоративен данък съгласно нидерландското данъчно законодателство. В резултат на тази данъчна прозрачност нидерландската данъчна администрация счита, че плащането на лицензионни възнаграждения от SMBV на Alki LP за използването на ИС за района на ЕБИА представлява пряко плащане на Starbucks Corporation в САЩ.

(25) Дъщерните дружества на групата Starbucks сключват договори със Starbucks Coffee BV за доставката на печено кафе на зърна и други продукти. Всички разпространявани от SMBV продукти (печено кафе на зърна, чаши, хартиени салфетки и др.), които SMBV произвежда или закупува от други доставчици, се продават на заведенията. Някои от заведенията са самостоятелни, а други се притежават от Starbucks. Цените, начислявани от SMBV на заведенията, се определят по формула, разработена от други субекти от групата Starbucks.

2.2. **Оценяваната мярка**

ПСЦ със SMBV

(26) Настоящото решение се отнася до ПСЦ със SMBV. ПСЦ със SMBV е обвързващо за период от 10 години — от 1 октомври 2007 г. до 31 декември 2017 г. Според предоставената на Комисията информация обаче ПСЦ със SMBV е прекратено на 30 септември 2014 г. поради съществена промяна във фактите, посочени в раздел 1 от ПСЦ.

(27) В доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г. възнаграждението е представлявало надценка от [9—12] (*) % от съответната разходна база.

(28) Съгласно член 86 от нидерландския Закон за корпоративния данък от 1969 г. (Wet op de vennootschapsbelasting 1969) такива ПСЦ следва да определят възнаграждение при справедливи пазарни условия за целите на трансферното ценообразуване. Поради това чрез сключването на ПСЦ със SMBV нидерландската данъчна администрация е приела, че възнаграждението, определено от данъчния консултант в доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г. за изпълняваните от SMBV функции в Нидерландия (включително поетия риск и използваните активи), отговаря на принципа на сделката между несвързани лица ([7]).

(29) Докладът относно трансферното ценообразуване от 2007 г., предоставен на нидерландската данъчна администрация в контекста на ПСЦ със SMBV, представлява неразделна част от това ПСЦ.

(30) За целите на определянето на данъчната основа на SMBV в ПСЦ със SMBV са разгледани вътрешногруповите сделки, оценени от нидерландската данъчна администрация. SMBV заплаща на дружество от групата (Alki LP) такса за използването на ИС за печене на кафе и плаща на друго дружество от групата, Starbucks Coffee Trading Company SARL, за снабдяване със зелено кафе на зърна. Чрез ПСЦ със SMBV нидерландската данъчна администрация и SMBV са определили облагаемото възнаграждение за услугите по печене на кафе и дейностите по веригата на доставки (т.е. дистрибуция на кафе и продукти, различни от кафе), в които е участвало SMBV.

(31) Съгласно ПСЦ със SMBV нидерландската данъчна администрация е приела, че размерът на лицензионните възнаграждения, изплащани от SMBV на Alki LP, ще се определя в края на всяка година като разликата между реализираната оперативна печалба преди приспадане на лицензионните възнаграждения и надценката от [9—12] % върху оперативните разходи. В допълнение към това в ПСЦ със SMBV се посочва, че „*това лицензионно възнаграждение подлежи на приспадане за целите на облагането с корпоративен данък и не подлежи на облагане с нидерландски данък, удържан при източника*“.

Докладът относно трансферното ценообразуване от 2007 г.

(32) Приетото от нидерландската данъчна администрация възнаграждение в ПСЦ със SMBV е било основано на анализа на трансферното ценообразуване, извършен от данъчния консултант в доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г., който представлява неразделна част от ПСЦ.

(33) В доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г. се използва методът на транзакционната нетна печалба (по-долу „МТНП“) като предпочитан метод за трансферно ценообразуване за сравнение на оперативните резултати на SMBV. Този метод е един от „непреките методи“ за приблизително определяне на цената на сделките и разпределянето на печалбата между дружества в една и съща корпоративна група съгласно принципа на сделката между несвързани лица. При него се определя приблизително каква би била печалбата съгласно принципа на сделката между несвързани лица за цялата дейност, а не за определени отделни сделки. При този метод не се цели да се определи цената на продаваните стоки, а се изчислява равнището на печалбата, която независими дружества биха могли да реализират от дадена дейност, като например „продажба на стоки“. Това се прави чрез изчисляване на коефициента на печалбата спрямо подходяща база (т.е. показател за равнището на печалбата), например разходи, оборот или фиксирана инвестиция, и последващо сравняване на този коефициент с коефициентите, наблюдавани в сравними неконтролирани транзакции. Използването на МТНП е обяснено по-подробно в съображение 44 от настоящото решение.

(34) В доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г. данъчният консултант на SMBV е представил функционален анализ на вътрешногруповите и независимите сделки на това предприятие за неговата производствена дейност. SMBV е характеризирано като предприятие за печене на кафе с нисък риск.

(35) Тъй като SMBV се счита за най-малко сложната страна по тези сделки по отношение на функциите, активите и рисковете, данъчният консултант е използвал SMBV като проверяваната страна за определяне на възнаграждението му съгласно принципа на сделката между несвързани лица в съответствие с анализ по МТНП.

(36) При прилагането на МТНП към производствените дейности на SMBV, данъчният консултант е счел, че съответната основа за показателя за нетна печалба са разходите за извършените от SMBV услуги в съответствие с метода на увеличената стойност, който се счита за подходяща методика за свързани с веригата на доставки и производствени услуги.

(*) Поверителна информация.

([7]) От оригиналния нидерландски текст: „[SMBV] wordt geacht een arm's length vergoeding te ontvangen voor haar activiteiten zoals beschreven [in het transfer pricing report] indien de operationele marge [9-12] % van de relevante kostgrondslag bedraagt.“

(37) Данъчният консултант обаче е на мнение, че надценката е трябвало да се прилага само към съответните разходи, свързани с дейности, при които SMBV е изпълнявало роля с добавена стойност ([8]). В доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г. тези основни разходи са изброени (наред с другото) като всички разходи за персонал, ангажиран както в производството, така и в дейностите по веригата на доставки, разходите за производствено оборудване (т.е. амортизация) и режийните разходи на завода (например разходите за съоръжението като такова).

(38) За да увеличи надеждността на функционалния анализ, данъчният консултант е извършил корекция на трансферното ценообразуване, за да се отчете фактът, че предложеното прилагане на надценка към базата на разходите на SMBV не следва да включва разходен елемент за зеленото кафе на зърна.

(39) Сравнимите дружества, спрямо които ще бъде извършено сравнително проучване на финансовите резултати на SMBV, също са направили разходи за суровини. Поради това данъчният консултант е приложил корекция на разходите за суровини, за да промени надценката на общите разходи, изчислена за всяко от дружествата в групата сравними дружества.

(40) Съчетанието от корекциите за разходния елемент за зелено кафе на зърна и за разходите за суровини е променило очакваното възнаграждение от медиана от 7,8 % от общите разходи на прогнозна медиана от 9,9 % от оперативните разходи. На тази основа е било счетено, че (закръглена) надценка от [9—12] % от оперативните разходи представлява отговаряща на принципа на сделката между несвързани лица надценка за осигуряването на услуги за печене на кафе и свързани с това дейности по веригата на доставки от страна на SMBV за неговите вътрешногрупови сделки.

2.3. **Методите на ОИСР за трансферно ценообразуване**

(41) Трансферни цени означава начислените цени за търговски сделки между различни части на една корпоративна група. Многонационалните дружества имат финансова изгода да разпределят възможно най-малко печалба към юрисдикции, в които тези печалби подлежат на по-високо данъчно облагане. Това може да доведе до трансферни цени, които не следва да се приемат като основа за изчисляване на облагаемия доход. За да избегнат този проблем, данъчните администрации използват методологии за трансферно ценообразуване, съгласно които ще приемат само трансферни цени между вътрешногрупови дружества, които са сравними с тези, които биха били договорени от независими дружества, преговарящи при сравними обстоятелства съгласно принципа на сделката между несвързани лица. Този принцип се нарича „принцип на сделката между несвързани лица“.

(42) Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (по-долу „ОИСР“) е приела ръководство под формата на Насоки за трансферно ценообразуване. Предвид незадължителния характер на Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване, данъчните администрации на държавите членки на ОИСР просто се насърчават да следват тези насоки. При все това като цяло Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване служат като фокусна точка и оказват явно влияние върху данъчните практики на държавите — членки на ОИСР, и дори на нечленуващи в ОИСР държави. Освен това в многобройни държави — членки на ОИСР, на тези насоки е вменена правна сила или изрично се използват като референтен документ при тълкуването на националното данъчно законодателство.

(43) Комитетът по фискални въпроси на ОИСР понякога приема актуализации на своите Насоки за трансферно ценообразуване, като през 1995 г. и 2010 г.

(44) Използването на МТНП е свързано с точка 3.26 от Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване от 1995 г. Съгласно тези насоки, страната по сделката, за която се тества показателят за нетната печалба, обикновено трябва да бъде дружеството, което има по-малко сложни функции. В Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване се посочва, че такъв анализ може да доведе до редица приемливи резултати, а не до конкретен правилен резултат. На практика този приемлив диапазон често се счита за интерквартилният размах на наблюдаваните коефициенти. В поредица от данни квартилите са всяка от трите стойности, класирани във възходящ ред, които разделят серията на четири равни части. С други думи, 25 % от данните са в или под 25-ия процентил (наричан също и „долния квартил“); 50 % са в или по-ниски на втория квартил (т.е. медианата на серията) и 75 % са в или под 75-ия процентил (наричан също и „горния квартил“). Интерквартилният размах се състои от всички стойности между долния и горния квартил.

([8]) В този случай „добавената стойност“ се използва, за да се опишат случаите, в които дадено дружество приема продукт, който може да се счита за хомогенен, с малки разлики (ако има такива) от тези на конкурент и предоставя на потенциалните клиенти характеристика или добавка, която им придава по-голямо усещане за стойност.

2.4. **Нидерландските правила относно ценообразуването съгласно принципа на сделката между несвързани лица**

(45) ПСЦ със SMBV е било сключено въз основа на член 8б, параграф 1 от нидерландския Закон за корпоративния данък от 1969 г. (Wet op de Vennootschapsbelasting 1969) (по-долу „ЗКД“). В член 8б, параграф 1 от ЗКД, който е добавен към ЗКД през 2002 г., се определя принципът на сделката между несвързани лица.

(46) По време на разследвания период в Решение IFZ2001/295M на нидерландския финансов секретар към Министерството на финансите от 30 март 2001 г. бяха предоставени насоки за начина, по който нидерландската данъчна администрация тълкува принципа на сделката между несвързани лица, установен в член 8б, параграф 1 от ЗКД (по-долу „Декрета относно трансферното ценообразуване“).

(47) В Декрета относно трансферното ценообразуване се уточнява, че по принцип принципът на сделката между несвързани лица е неразделна част от нидерландския ЗКД. В случаите, в които е необходимо да се пояснят Насоките на ОИСР, в Декрета относно трансферното ценообразуване се посочва позицията на Нидерландия по отношение на тези конкретни въпроси, като целта е, където е възможно, да се премахне всякаква неяснота.

(48) По-специално в глава 1.2 от Декрета относно трансферното ценообразуване се уточнява, че използването на диапазон на резултатите в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица е допустимо, тъй като даден метод за трансферно ценообразуване често генерира набор от данни, всички от които са еднакво надеждни.

(49) В глава 2 от Декрета относно трансферното ценообразуване се разглеждат методите за трансферно ценообразуване, описани в Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване. Въз основа на точка 4.9 от тези насоки, когато нидерландската данъчна администрация извършва одит на трансферното ценообразуване, в Декрета относно трансферното ценообразуване се посочва, че този одит следва да започне от гледна точка на метода за трансферно ценообразуване, приет от данъчнозадължено лице към момента на сделката, при условие че това прието трансферно ценообразуване води до резултат съгласно принципа на сделката между несвързани лица за съответната сделка.

3. **ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНАТА ПРОЦЕДУРАТА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ**

(50) В решението си за започване на официалната процедура за разследване Комисията застъпи предварителното становище, че ПСЦ със SMBV, с което се приема възнаграждението, предложено от данъчния консултант на SMBV за изпълняваните от SMBV функции в Нидерландия, изглежда представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, която е несъвместима с вътрешния пазар.

(51) В решението за откриване на процедурата Комисията изрази следните три съмнения по отношение на спазването на принципа на сделката между несвързани лице от страна на ПСЦ със SMBV.

(52) Първо, Комисията оспори предположението на данъчния консултант в доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г., че SMBV не е поемало никакъв риск и че поради това е следвало да бъде класифицирано като производител по поръчка или производител по договор. По-специално Комисията се позова на доказателствата за риск във връзка с материалните запаси, отбелязан във финансовите отчети на SMBV, което би противоречало на определението за производител по поръчка.

(53) Второ, Комисията постави под въпрос две последователни корекции от страна на данъчния консултант, които изглежда отговарят на едни и същи опасения по отношение на анализа на сравнимостта. С първата корекция е била ограничена базата на разходите за изчисляване на облагаемата основа на SMBV до оперативните разходи. Данъчният консултант е счел такава корекция за подходяща, защото SMBV се разглежда като производител по поръчка или производител по договор. Посредством втората корекция, определена като „корекция във връзка с надценката за преобразуване“ в доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г., е приспадната кратна на стойността на продадената стока стойност от прихода на дружествата, използвани като елементи за сравнение за целите на трансферното ценообразуване. Тази втора корекция, представена от Нидерландия като „корекция на оборотния капитал“, намалява данъчната основа на SMBV в Нидерландия.

(54) Трето, Комисията изрази съмнение дали изплащаното лицензионно възнаграждение от SMBV на Alki LP е отговаряло на принципа на сделката между несвързани лица, тъй като размерът на лицензионното възнаграждение изглежда не е бил свързан със стойността на ИС, за която се е изплащало. Поради използването на МТНП в анализа за трансферното ценообразуване, лицензионното възнаграждение в действителност е отговаряло на остатъчната печалба на SMBV, т.е. всяка печалба, отчетена от SMBV над [9—12] % от оперативните разходи, е била преобразувана в подлежащо на приспадане лицензионно възнаграждение.

4. **МНЕНИЕ НА НИДЕРЛАНДСКИТЕ ОРГАНИ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА**

(55) Нидерландия представи своите мнения по отношение на решението за откриване на процедурата на 16 юли 2014 г.

(56) Нидерландия твърди, че възнаграждението, договорено в ПСЦ със SMBV, е отговаряло на принципа на сделката между несвързани лица и че избраният от данъчния консултант метод (т.е. МТНП с основан на разходите показател за равнището на печалбата) е бил подходящ за определяне на това възнаграждение. Нидерландия заяви също така, че ПСЦ със SMBV не е предоставило селективно предимство на SMBV.

(57) В подкрепа на тази гледна точка Нидерландия е изложила следните доводи в становището си.

(58) Първо, Нидерландия твърди, че намерението на групата Starbucks винаги е било да създаде функциониращо предприятие за печене на кафе с нисък риск и че фактите и обстоятелствата не са се променили съществено през годините. Освен това SMBV е изпълнявало функциите си под надзора на други дружества от групата, които в крайна сметка са поели рисковете от тези сделки.

(59) Поради това Нидерландия счита SMBV за „най-малко сложния субект“ (и следователно за проверяваната страна), чието възнаграждение съгласно принципа на сделката между несвързани лица трябва да бъде определено посредством сравнително проучване, за което МТНП е най-често използваният метод в международен план. С оглед на производствената функционалност на дружеството SMBV използва разходоориентиран показател за равнището на печалбата. Нидерландия подчерта, че този подход е в съответствие с приложимите Насоки на ОИСР за трансферно ценообразуване и с Декрета относно трансферното ценообразуване. По-специално Нидерландия твърди, че въз основа на Декрета относно трансферното ценообразуване всяко данъчно задължено лице по принцип е свободно да избере метод за трансферно ценообразуване, при условие че избраният метод води до резултат за конкретната сделка, който отговаря на принципа на сделката между несвързани лица. Предвид факта, че Нидерландия счита резултата в ПСЦ със SMBV за приемливо приближение на пазарна цена, Нидерландия не счита, че този резултат предоставя предимство на SMBV.

(60) По отношение на корекциите за съпоставимост Нидерландия заяви, че при изготвянето на доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г. не е имало указания как да се третират производители с нисък рисков профил. Нидерландия призна, че Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване от 2010 г. действително съдържат допълнителни указания относно корекциите за съпоставимост, включително корекции на оборотния капитал, но заяви, че тези примери представляват само насоки и че това означава, че други позиции също биха могли да доведат до резултат, който съответства на принципа на сделката между несвързани лица. Освен това Нидерландия изтъкна, че оценката дали ПСЦ със SMBV е в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица трябва да се основава на Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване, които са били налични по това време, т.е. Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване от 1995 г. Следователно приложението към глава III от Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване от 2010 г., в което се дава практически пример за корекция за съпоставимост, не може да бъде приложено.

(61) Нидерландия също така е извършила анализ на чувствителността по отношение на диапазона на резултатите в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица, изчислен в съответствие с методиката, изложена в доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г., за да оцени надеждността на резултатите, ако някои от параметрите бъдат променени. Въз основа на тези симулации Нидерландия е достигнала до заключението, че ако някое от съмненията на Комисията бъде потвърдено, възнаграждението пак би било в рамките на диапазона, обусловен от принципа на сделката между несвързани лица. В съответствие с Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване от 1995 г. не се изискват корекции, когато възнаграждението попада в рамките на диапазона, обусловен от принципа на сделката между несвързани лица.

(62) В допълнение към това Нидерландия твърди, че прилаганата от Комисията референтна система, като основа за нейния анализ на селективността, която е представлявала обичайната данъчна система въз основа на разликата между приходите и разходите на предприятие, извършващо стопанските си дейности при нормални пазарни условия, не е била определена правилно. Според Нидерландия правилната референтна система е следвало да бъде член 8б, параграф 1 от ЗКД, който включва принципа на сделката между несвързани лица, и Декрета относно трансферното ценообразуване, който осигурява допълнителни указания относно прилагането на принципа на сделката между несвързани лица. Нидерландия твърди, че не може да е имало селективно предимство, при условие че ПСЦ със SMBV не се отклонява от член 8б, параграф 1 от ЗКД и от Декрета за трансферното ценообразуване.

(63) На последно място Нидерландия посочи, че ако Комисията наложи свое собствено тълкуване на данъчните принципи на държавите членки, това би било в разрез със суверенитета на Нидерландия.

5. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ ОТНОСНО РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА

5.1. Starbucks

(64) Starbucks представи мненията си по отношение на решението за откриване на процедурата на 16 януари 2015 г. Освен това Starbucks изпрати пазарна информация на Комисията с писма от 13 април 2015 г., 29 май 2015 г., 10 септември 2015 г. и 23 септември 2015 г.

(65) Мненията на Starbucks до голяма степен се припокриват с тези на Нидерландия, доколкото и двете твърдят, че възнаграждението в ПСЦ със SMBV е било в съответствие с принципа на сделката между несвързани лица и не е предоставило избирателно предимство на SMBV.

(66) Подобно на Нидерландия, Starbucks заяви, че SMBV е извършвало единствено ограничени функции с нисък риск, които са били в помощ на корпорацията Starbucks, обслужваща региона ЕБИА. В крайна сметка други субекти от групата, като Alki LP, са поели търговска отговорност за дейностите на SMBV и следователно са поели икономическите рискове, свързани с тези сделки (включително риска за материалните запаси).

(67) Поради това Starbucks е стигнало до заключението, че МТНП представлява най-подходящият метод за трансферно ценообразуване. Starbucks е счело, че във всеки случай нидерландската данъчна администрация е трябвало да започне проучването на трансферното ценообразуване въз основа на методиката, избрана от данъчнозадълженото лице.

(68) Starbucks припомни, че трансферното ценообразуване не е точна наука и че поради това прилагането на който и да е метод за трансферно ценообразуване обикновено води до диапазон от стойности, които биха могли да бъдат еднакво издържани. Анализът на трансферното ценообразуване ще генерира по своето естество диапазон от резултати, съответстващи на принципа на сделката между несвързани лица, и ще доведе до *една пазарна* цена, а не до *пазарната* цена.

(69) Starbucks добави, че разполага с няколко *ad hoc* доклада, в които допълнително се обосновава принципът на сделката между несвързани лица на надценката, определена в ПСЦ със SMBV.

(70) Що се отнася до корекциите, съдържащи се в доклада относно трансферното ценообразуване от 2007 г., тяхната цел е била да се вземат под внимание важни разлики във функционалните профили на SMBV и сравнимите дружества, включени в извадката, за да се определи подходящо възнаграждение съгласно принципа на сделката между несвързани лица. Според Starbucks тези корекции са подходящи, в някои отношения консервативни и със сигурност не водят до твърде малко възнаграждение на SMBV за изпълняваните функции.

(71) Подобно на Нидерландия, Starbucks също така твърди, че Комисията не е определила правилно референтната рамка. Starbucks твърди, че референтната рамка следва да бъде нидерландската система за корпоративно данъчно облагане, и по-специално член 8б, параграф 1 от ЗКД, Декретът за трансферното ценообразуване и административната практика на нидерландската данъчна администрация. Според Нидерландия и Starbucks опасения за държавна помощ биха могли да възникнат само ако ПСЦ със SMBV се отклонява от нормалното тълкуване и прилагане на принципа на сделката между несвързани лица в Нидерландия. Освен това Starbucks твърди, че Комисията не е успяла да определи референтна група данъчнозадължени лица и че свързаните и несвързаните дружества невинаги се намират в сравнимо правно и фактическо положение.

(72) На последно място Starbucks е отправило критики към подхода на Комисията, като твърди, че той е в разрез с подхода на нидерландската данъчна администрация „предимство на съдържанието пред формата“. Starbucks също така посочи, че Комисията не би могла да използва за целите на своята оценка информация, която е с по-късна дата от ПСЦ със SMBV.

5.2. Други заинтересовани страни

(73) NOB твърди, че определянето дали дадено данъчно третиране на данъчно задължено лице съгласно ПСЦ представлява държавна помощ следва да се основава на нидерландското законодателство, административната практика и прилагането на принципа на сделката между несвързани лица към момента на сключването на ПСЦ. NOB е отбелязало, че позоваването на принципа за далновиден и независим оператор на пазара в решението за откриване на процедурата изглежда въвежда нов вид стандарт на Съюза, който надхвърля Насоките на ОИСР за трансферно ценообразуване, за оценка дали съответният режим отговаря на принципа на сделката между несвързани лица. Асоциацията е отправила искане към Комисията да потвърди, че ще използва националната правна система като референтна рамка и че няма да използва друг стандарт. Освен това асоциацията заяви, че данъчнозадължените лица имат правните очаквания, че ПЦС, сключвани въз основа на национално тълкуване на националните закони, не представляват държавна помощ.

(74) VNO-NCW изрази тревога от прилагането на теста за далновиден и независим оператор на пазара и настоятелно призова като референтен критерий за оценка на селективността да се използват прилаганите в национален план правила за трансферно ценообразуване.

(75) ATOZ заяви, че Комисията изглежда възприема становището, че съществува обективен стандарт за принципа на сделката между несвързани лица, основан на принципите на ОИСР, които по някакъв начин са заложени в правото на Съюза, който принцип надхвърля националното законодателство и практики на държавите членки. Според ATOZ обаче Комисията следва да е проучила дали ПСЦ със SMBV е в съответствие с нидерландското право. ATOZ твърди, че подходът на Комисията наред с другото е създал правна несигурност сред многонационалните предприятия.

(76) В мненията си Oxfam и BAK изразиха подкрепа за разследването на Комисията.

(77) Дружеството X, конкурент на групата Starbucks, което не желае да бъде оповестявано, представи на Комисията мнения в отговор на решението за откриване на процедурата относно добавената стойност на процеса на печене на зелено кафе. То твърди, че тази добавена стойност би се равнявала средно на 13—17 % от разходите за зелено кафе при печено и смляно кафе или кафе на зърна.

6. МНЕНИЯ НА НИДЕРЛАНДИЯ ОТНОСНО МНЕНИЯТА НА ТРЕТИТЕ СТРАНИ И МНЕНИЯТА, ПРЕДСТАВЕНИ ОТ ДРУЖЕСТВОТО X

(78) С писма от 20 и 26 април 2015 г. Нидерландия изрази съгласието си със становищата на Starbucks, NOB, VNO-NCW и ATOZ. Нидерландия обаче не подкрепи доводите на Oxfam и BAK.

(79) С писмо от 11 март 2015 г. Нидерландия заяви, че не би могла да предостави отговор по същество на мненията от дружеството X, тъй като Нидерландия не разполага с функционалния анализ и сравнителното проучване на анонимния конкурент.

7. ОЦЕНКА

(80) В резултат на задълбоченото разследване, след като разгледа подробно мненията, получени в отговор на решението за откриване на процедурата, и с оглед на констатациите в решението по делото *Starbucks*, Комисията счита, че опасенията, изразени в решението за откриване на процедурата, не могат да бъдат потвърдени по отношение на разглежданото данъчно становище.

7.1. Наличие на помощ

(81) В съответствие с член 107, параграф 1 от ДФЕС всяка помощ, предоставена от държава членка чрез ресурси на държава членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите членки, е несъвместима с вътрешния пазар.

(82) Следователно, както е постановено от Съда на Европейския съюз ([9]), за определянето на дадена мярка като помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС се изисква да бъдат изпълнени следните кумулативни условия: i) мярката трябва да може да бъде приписана на държавата и да бъде финансирана с държавни ресурси; ii) мярката трябва да предоставя предимство на своя получател; iii) предимството трябва да бъде избирателно; както и iv) мярката трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията и да е в състояние да засегне търговията между държавите членки.

(83) По-нататък Комисията ще съсредоточи оценката си върху това дали разглежданото данъчно становище е предоставило предимство на SMBV.

7.2. Наличие на предимство за SMBV

(84) Предимство по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС е всяка икономическа полза, която предприятието не би могло да получи при нормални пазарни условия, т.е. при липса на държавна намеса. За да се установи наличието на предимство, трябва да се разгледа въздействието на самата мярка. Що се отнася до фискалните мерки, предимство може да бъде предоставено, като се намалява по различни начини данъчната тежест за едно предприятие, и по-специално като се намалява облагаемата данъчна основа или размерът на дължимия данък.

([9]) Решение на Съда от 2 септември 2010 г., *Комисия/Deutsche Post*, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481, точка 39.

(85) Както е описано в раздел 3 от настоящото решение, Комисията започна официално разследване срещу Нидерландия във връзка с ПСЦ със SMBV въз основа на трите съмнения, изложени в нейното решение за откриване на процедурата.

(86) Първото съмнение, изразено от Комисията в нейното решение за откриване на процедурата, беше дали нидерландската данъчна администрация правилно е приела класификацията на SMBV като производител с нисък риск за целите на определянето на възнаграждението му съгласно принципа на сделката между несвързани лица.

(87) В това отношение в решението си Общият съд стига до заключението, че самата констатация за неспазване на методологическите указания за конвенционален анализ на трансферното ценообразуване не е достатъчна, за да се докаже предоставянето на държавна помощ. Дори Комисията основателно да се съмнява в приложената класификация на трансферното ценообразуване, тя пак би трябвало да докаже, че тази методологическа грешка е довела до предимство за SMBV. Според Общия съд в случая Комисията не е доказала надлежно това предимство ([10]).

(88) Второто съмнение, изразено от Комисията, е дали нидерландската данъчна администрация правилно е приела първата и втората корекция, направени от данъчния консултант при изчисляването на възнаграждението на SMBV съгласно ПСЦ със SMBV. Първата корекция е била свързана с избора на оперативните разходи като показател за равнището на печалбата за изчисляване на възнаграждението на SMBV. Втората корекция, описана от SMBV, е била корекция на оборотния капитал.

(89) Първо, Общият съд констатира, че Комисията не е доказала, че изборът на показател за равнището на печалба е бил погрешен ([11]).

(90) Второ, що се отнася до корекцията на оборотния капитал, Общият съд установява, че самата констатация на Комисията, че групата Starbucks не е обосновала в достатъчна степен корекциите, направени в резултатите, изчислени въз основа на МТНП, сама по себе си не е достатъчна, за да се докаже, че тези корекции са погрешни или че предоставят предимство на SMBV. Въз основа на това Общият съд установява, че Комисията не е доказала, че извършената корекция на оборотния капитал предоставя предимство на SMBV ([12]).

(91) Последното съмнение, изразено от Комисията, беше дали нидерландската данъчна администрация правилно е приела метода, посочен в ПСЦ със SMBV, за изчисляване на размера на лицензионните възнаграждения, дължими от SMBV. В това отношение Общият съд установява, че Комисията е допуснала грешка, като е заключила, че договорните отношения между групата Starbucks и други дружества за печене на кафе доказват, че размерът на лицензионното възнаграждение, плащано от SMBV, е трябвало да бъде нулево ([13]). Общият съд констатира също, че Комисията неправилно е заключила, че споразуменията между конкурентите на групата Starbucks и други дружества за печене на кафе доказват, че равнището на лицензионното възнаграждение, плащано от SMBV, е трябвало да бъде нулево ([14]).

(92) Общият съд също така констатира, че Комисията не е доказала в достатъчна степен, че ако равнището на лицензионното възнаграждение, платено от SMBV, не е било нулево, то все пак би трябвало да бъде по-ниско от сумата, платена съгласно ПСЦ със SMBV ([15]). Общият съд отбелязва, че в решението си Комисията не е уточнила какъв алтернативен размер на лицензионното възнаграждение счита за подходящ ([16]).

([10]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 427.
([11]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 501.
([12]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 541.
([13]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 359.
([14]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 358.
([15]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 362.
([16]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 368.

(93) В по-общ план Общият съд констатира, че Комисията неправилно е приела, че стойността на предоставената на SMBV ИС се използва само когато продуктите се продават на крайни клиенти ([17]). Общият съд констатира, че тъй като ИС е била необходима, за да може SMBV да упражнява икономическата си дейност, SMBV е извлякло стойност от използването на тази ИС ([18]).

(94) Освен това Общият съд констатира, че Комисията неправилно твърди, че SMBV не е било в състояние да плати лицензионно възнаграждение за тази ИС, тъй като дейностите, за които SMBV се е нуждаело от ИС, са били на загуба ([19]). Общият съд отбелязва, че информацията, доказваща, че тези дейности са били на загуба, е налична едва от 2010 г. нататък и следователно не е била налична към момента на сключване на ПСЦ със SMBV. В това отношение Общият съд отбелязва, че ако ПСЦ със SMBV е щяло да доведе до нова помощ, Комисията е трябвало да бъде уведомена за тази помощ преди привеждането ѝ в действие, както се изисква от член 108, параграф 3 от ДФЕС. Тъй като в този случай Комисията е трябвало да вземе отношение по такова уведомление, като използва само информацията, с която е разполагала по това време, Общият съд приема, че Комисията не може да упреква нидерландската данъчна администрация, че не е взела предвид информация, която не е била известна или разумно предвидима към момента на сключване на ПСЦ със SMBV ([20]).

(95) Освен това Общият съд констатира, че макар нидерландската данъчна администрация да е можела да отмени или измени ПСЦ със SMBV през периода на действието му, Комисията не е твърдяла, че решението на нидерландската данъчна администрация да не отменя или изменя ПСЦ със SMBV по време на неговия период на действие е предоставило предимство на SMBV ([21]). Следователно Комисията не е имала право да използва такъв довод, за да обоснове използването на информация, която е била на разположение едва след сключването на ПСЦ със SMBV.

(96) Накратко, Общият съд констатира, че Комисията не е доказала надлежно, че ПСЦ със SMBV е предоставило предимство на SMBV, и като такова, с оглед на кумулативния характер на факторите, припомнени в съображение 82, Комисията не е доказала, че Нидерландия е предоставила помощ на SMBV в нарушение на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Поради това Общият съд отменя решението за приключване на случая.

(97) Съгласно член 266 от ДФЕС Комисията е длъжна да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Общия съд по делото *Starbucks*, с което се отменя решението за приключване на случая.

(98) За тази цел Комисията събра допълнителна информация относно стопанските дейности на групата Starbucks в Нидерландия чрез искане за информация, отправено до Нидерландия. Нито становището на нидерландските органи в отговор на това искане за информация, нито последваща среща между Комисията, нидерландските органи и представителя на групата Starbucks предоставиха доказателства, потвърждаващи в достатъчна степен от правна гледна точка съмненията, изразени в решението за откриване на процедурата, относно съответствието на ПСЦ със SMBV с член 107, параграф 1 от ДФЕС.

(99) Освен това разследването на Комисията не разкри други източници на подходяща и надеждна финансова информация от периода, когато ПСЦ е било първоначално сключено между нидерландската данъчна администрация и SMBV, което би било информативно за нейния анализ на трансферното ценообразуване. Тази липса на надеждни данни е особено релевантна в случая, тъй като Общият съд е приел, че Комисията не може да се позовава на данни, които не са били налични към момента на сключване на разглежданата мярка ([22]).

([17]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 260.
([18]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 262.
([19]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 273.
([20]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 250.
([21]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 248.
([22]) Решение на Общия съд от 24 септември 2019 г., *Нидерландия и др./Комисия*, T-760/15 и T-636/16, ECLI:EU:T:2019:669, точка 251.

(100) Поради това Комисията трябва да заключи, че официалното разследване на ПСЦ със SMBV не е доказало надлежно, че ПСЦ със SMBV е довело до подобряване на нетното му финансово състояние.

Заключение

(101) Поради това в настоящото решение Комисията трябва да отмени съмненията, изразени в решението за откриване на процедурата, относно наличието на предимство. Тъй като критериите, които дават възможност да се направи заключение за наличието на държавна помощ въз основа на член 107, параграф 1 от ДФЕС, са кумулативни, не е необходимо да се разглеждат другите критерии.

8. **ЗАКЛЮЧЕНИЕ ОТНОСНО НАЛИЧИЕТО НА ПОМОЩ**

(102) С оглед на всичко гореизложено, Комисията стига до заключението, че ПСВ със SMBV не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

С разглежданото предварително споразумение за ценообразуване, издадено от данъчната администрация на Кралство Нидерландия на 28 април 2008 г., Кралство Нидерландия не предоставя помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз на Starbucks Manufacturing EMEA bv.

Член 2

Адресат на настоящото решение е Кралство Нидерландия.

Съставено в Брюксел на 28 ноември 2024 година.

За Комисията
Margrethe VESTAGER
Изпълнителен заместник-председател